

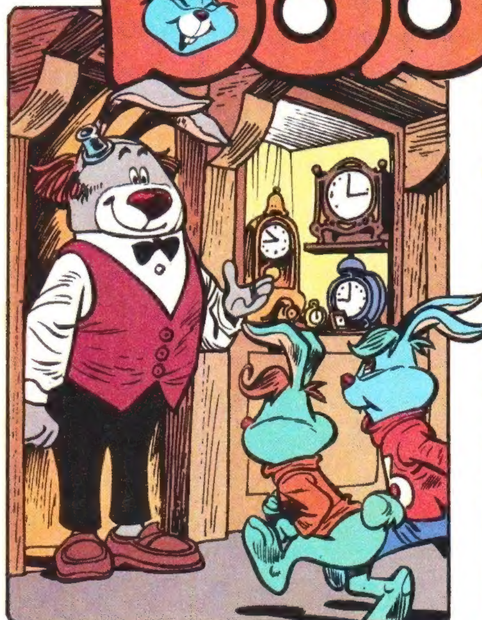
bobo

leuk en leerzaam

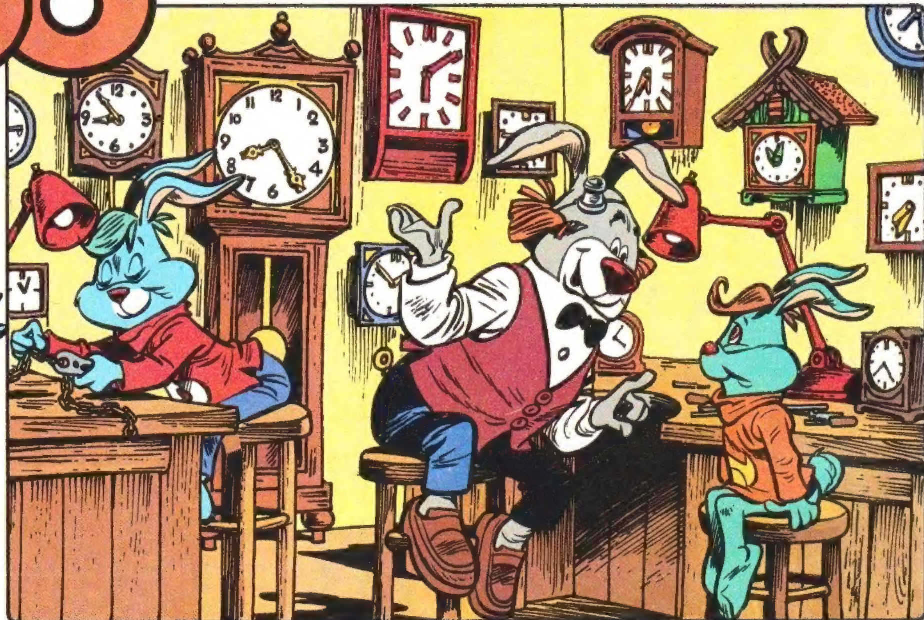
Nr 23
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Kleurtje Knutsel
Huismuizenspel

bobo

Bobo kent de klokkenmaker goed. Hij maakt wel eens een praatje met hem. En nu mogen Boemsi en hij hem een dagje helpen!

Bobo mag de ketting van een klok maken. „En ga jij maar eens al mijn klokken gelijkzetten," zegt de klokkenmaker tegen Boemsi. „Zet ze maar op vier uur. Als het straks vier uur IS, zetten we ze allemaal aan. Dan ziet het er netjes uit in mijn winkel."

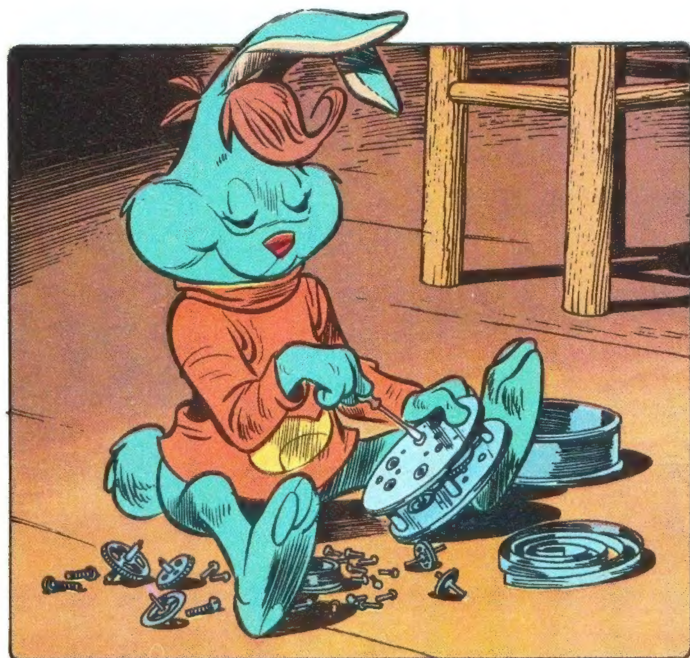

„De kleine wijzer op de vier en de grote op de twaalf," denkt Boemsi. „Dan is het vier uur." Dat heeft de klokkenmaker haar geleerd. „En als we ze dan aanzetten, slaan ze allemaal tegelijk. Wat zal dát mooi klinken!"

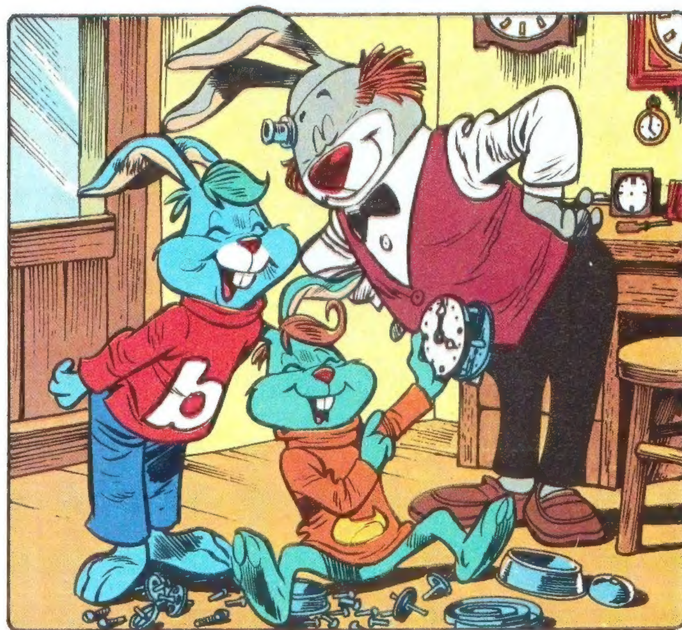

„Dat ziet er keurig uit," zegt de klokkenmaker. Boemsi wil graag nog meer doen. „Mag ik nu ook knutselen?" vraagt ze. „Net als Bobo?" De klokkenmaker gaat eens kijken waarmee Boemsi hem nog meer kan helpen.

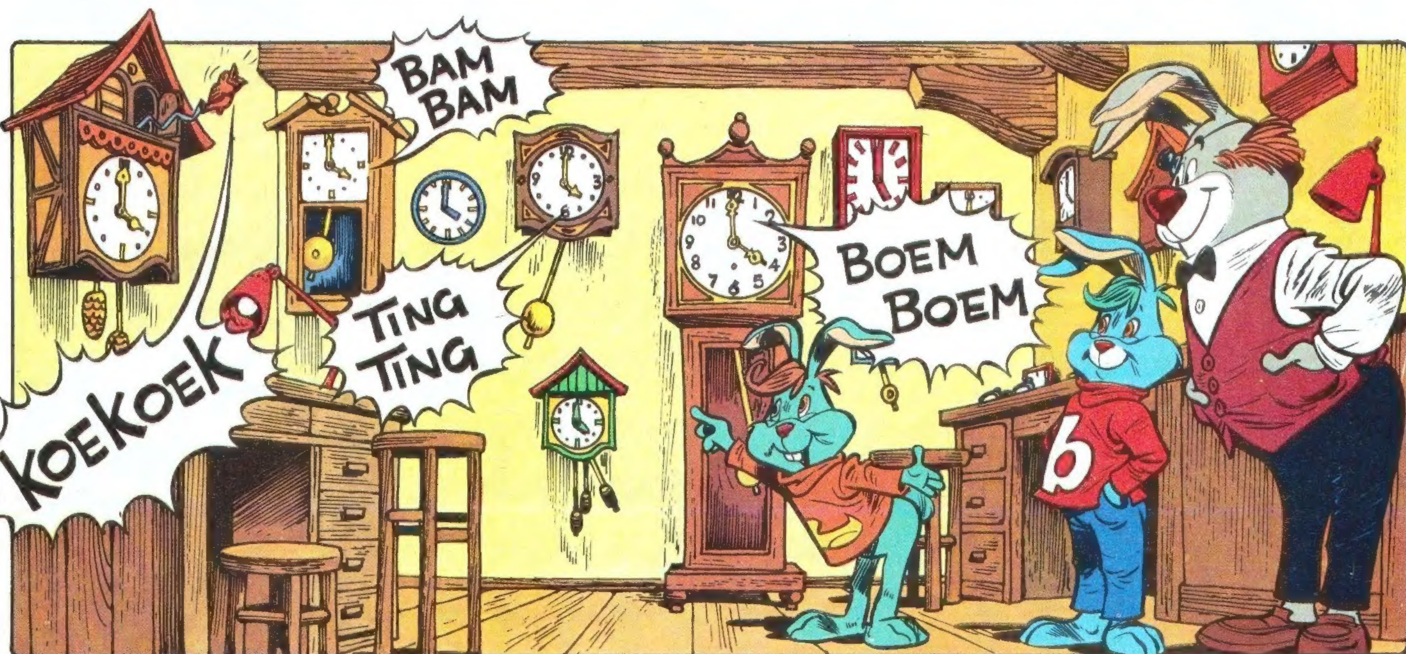
bij de klokkenmaker

„Maak jij deze oude wekker maar eens," zegt hij dan. „Hij loopt niet meer. Misschien kun jij vinden wat er stuk is. Haal hem maar eens helemaal uit elkaar. Maar dénk om je vingers, hoor, met de schroevedraaier!"

Als Bobo klaar is, gaat hij bij Boemsi kijken. De hele wekker ligt uit elkaar! „Hij staat wél gelijk," zegt Boemsi. „Als ik weer kom, zal ik hem wel in elkaar zetten!" En daar moeten Bobo en de klokkenmaker erg om lachen.

Dan mogen ze alle klokken aanzetten. Ze slaan nu allemaal. Alleen één koekoeksklok doet het niet. Het deurtje blijft dicht. „Koekoek! Vogeltje!" roept Boemsi. En daar komt de koekoek te voorschijn!

„Als ik weer kom," zegt Boemsi tegen de klokkenmaker, „neem ik broodkruimels voor hem mee. Dan komt hij er vást wel wat vlugger uit!" En daar moeten de klokkenmaker en Bobo natuurlijk weer érg om lachen!

Jip en Janneke

Pop mag varen

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip heeft een bootje gekregen. Een bootje dat echt kan varen. Je kunt het opwinden. Met een sleuteltje. En dan kan het varen. In het bad.

Janneke komt natuurlijk ook kijken. Kan er ook een pop in? vraagt ze.

Nee, zegt Jip. Poppejans kan er niet in. Die is te groot.

Ik heb nog een heel klein poppetje, zegt Janneke. Een heel klein negerpopje. Mag die erin?

Ja, zegt Jip. Dat is goed.

Dan mag het poppetje mee varen. In het bad. Het gaat heel goed. En het negerpopje vindt het heerlijk.

Maar dan gaat Jip stormpje spelen.

Hij maakt heel hoge golven. O, o, wat een golven. Het bootje schommelt erg.

En eindelijk... Oei, daar slaat het om. En het zinkt.

En het arme negertje ligt in de zee.

We moeten hem redden, roept Jip.

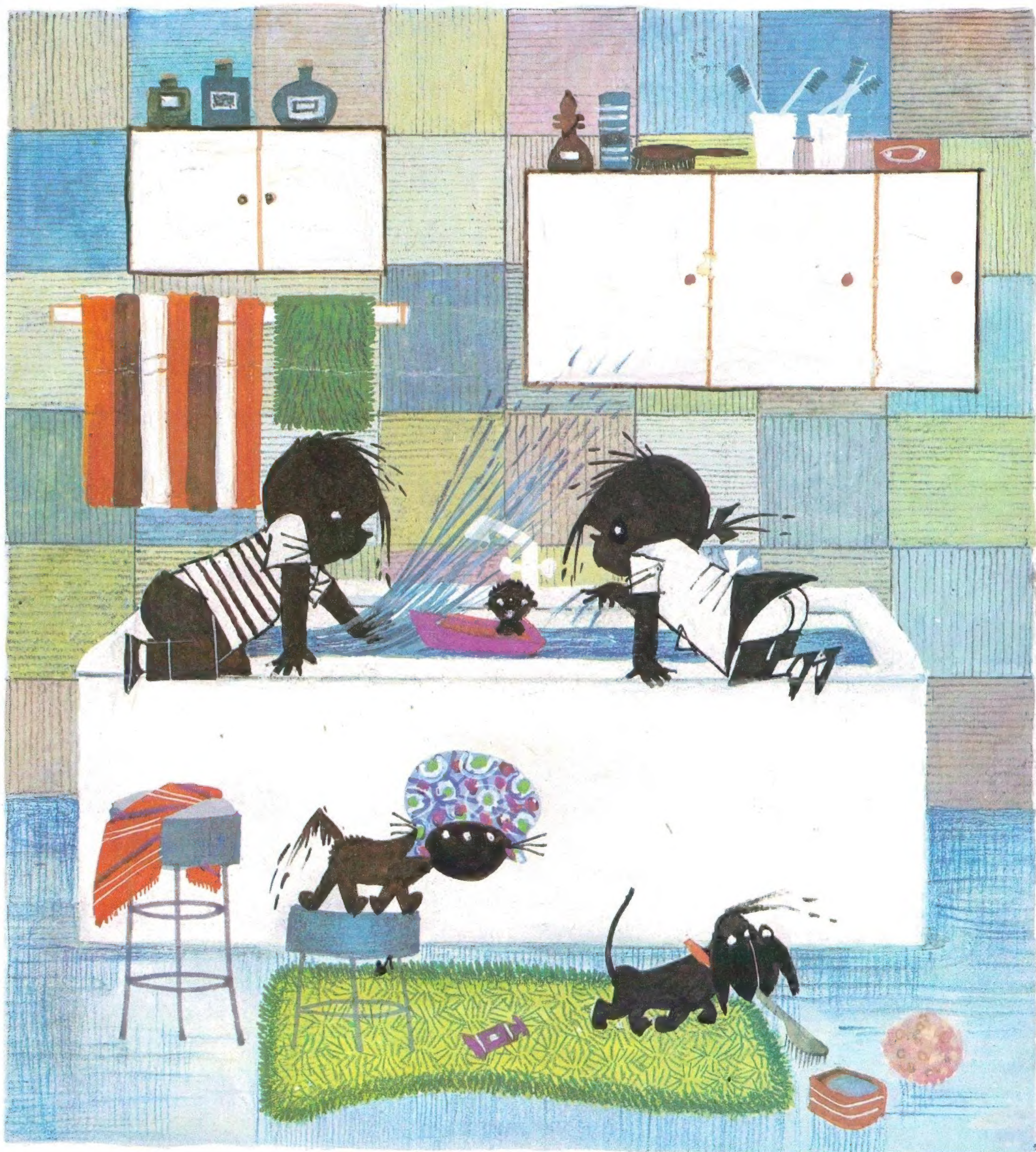
Ja, gilt Janneke. En ze grijpen onder water naar de arme drenkeling.

Daar hebben ze hem. He, he gelukkig.

Maar Jip en Janneke zijn er wel nat van geworden, hun truitjes zijn kletsnat. En hun sokjes zijn nat.

Moeder zegt: Het lijkt wel, of jullie zelf in het water zijn gevallen. En nu is het uit, hoor. Nu laten we het bad leeglopen.

En morgen mag je weer varen met het bootje.

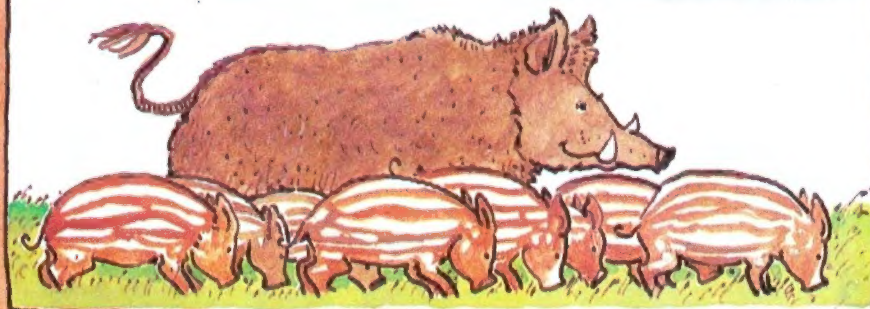

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een everzwijn.
Als de kinderen mij pesten
op school
neem ik mijn vriend mee
en die rent grommend
achter ze aan
tot ze ophouden.
Mijn juffie wordt ook bang.
Ze verstopt zich in de w.c.,
maar
mijn vriend het everzwijn
is zo sterk:
hij ramt gewoon de deur kapot
met zijn grote slagtanden,
en dan mogen we allemaal naar huis.

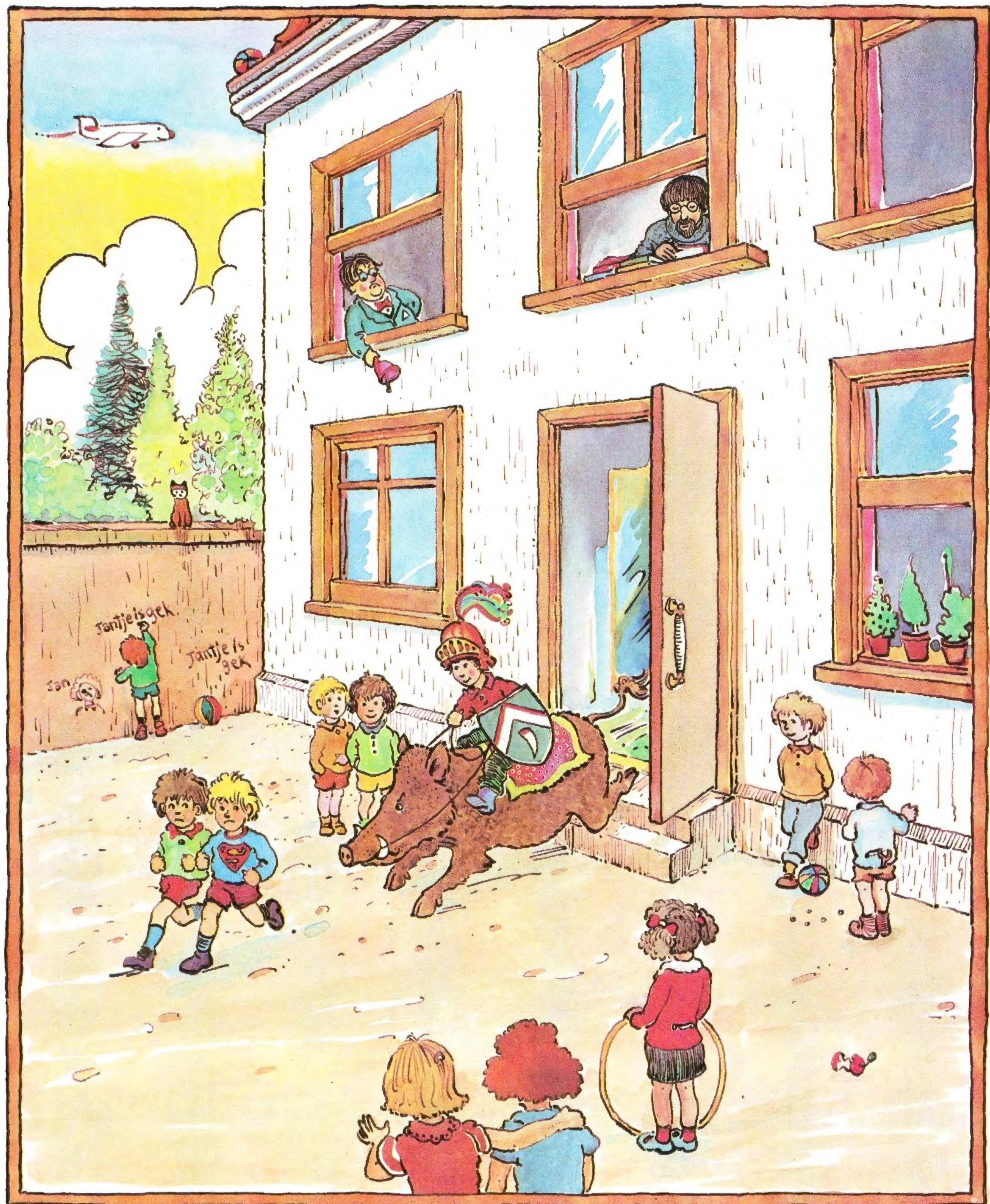

Laatst was ik in het bos
op de Veluwe,
bij mijn vriend.
Op een bed van bladeren
lagen acht kleine biggetjes.
Samen met mijn vriend
zong ik ze in slaap:

Slaap maar klein biggetje
met je piama aan
dan word je heel snel groot genoeg
om zelf op pad te gaan.

Nu ben je nog een biggetje
in je malle streepjespak,
straks ben je een echt everzwijn
en ram je bomen met gemak.

Jantjeisgek
Jantje is gek
Jan

Tuutuuutuuututbliepblieberdebliep-pieieieiep

Ruim baan, de maanvliegers komen eraan! Ruimteschepen, maanlanders, razende raketten, vliegende koppen en schotels, alles botst en buitelt in de donkere ruimte. Een heks met een helm, een blaffende ruimtehond en een zwevende kerstman. Help! zie jij ze ook vliegen?

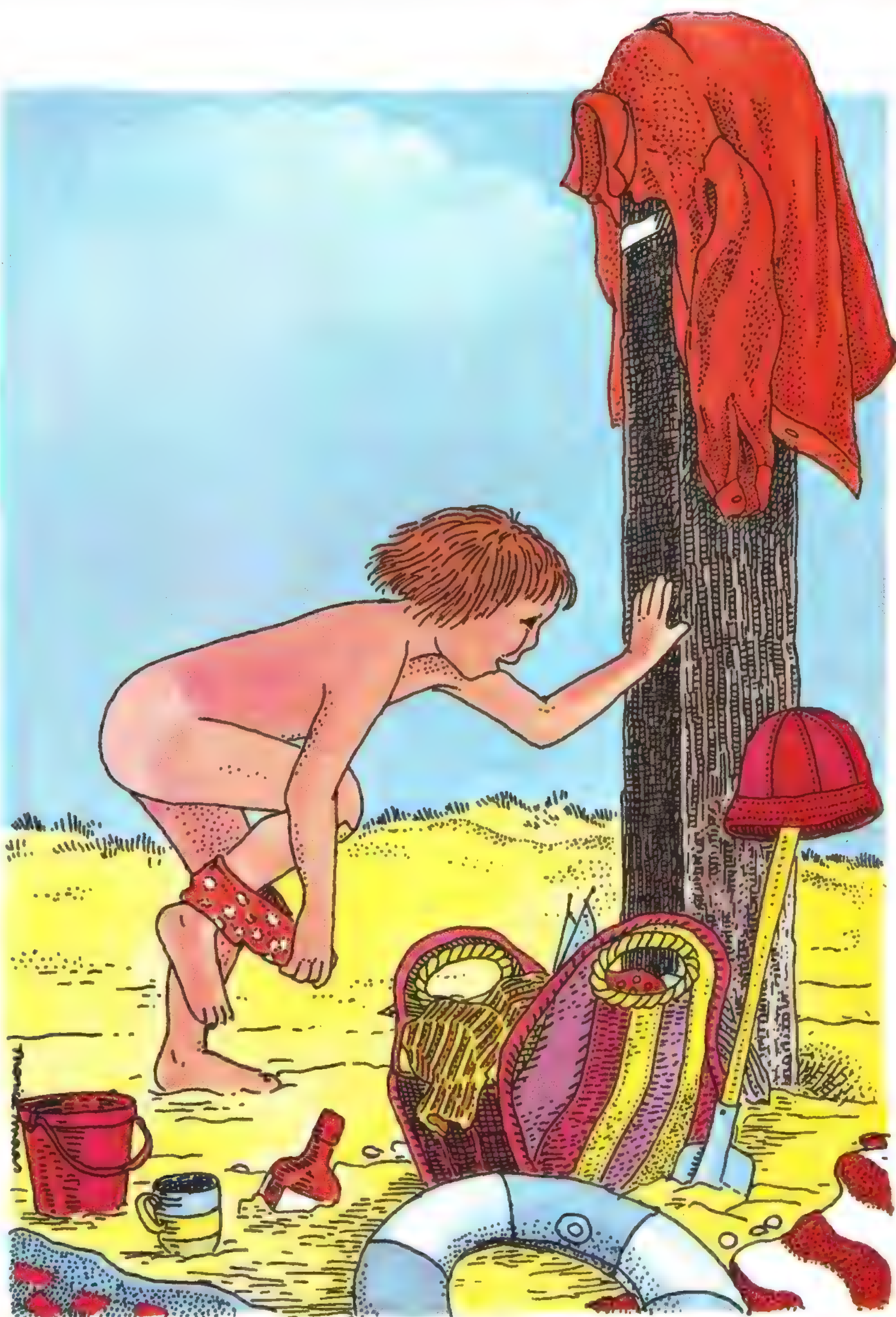
Tekst: Augusta van Stipriaan-Verburg
Tekening: Monica Maas

Bloot en rood

De hele week is het prachtig weer. Petra heeft zitten puffen op school.
Nu is het gelukkig zaterdag en gaan ze lekker naar het strand.
Al vroeg komen ze aan.
„Jeetje, kijk eens wat een drukte op de vroege ochtend," schrikt moeder. „Ben je er notabene om elf uur en dan is het al vol.
Ik snap er niks van."
Vader begrijpt het wel. „Dat zijn natuurlijk de mensen die hier voor de vakantie een huisje hebben gehuurd. Maar het geeft niet, voorbij die huisjes is het naaktstrand, daar is het altijd rustig.
Je moet wel een eind lopen, maar dat heb ik er voor over."
Vader heeft gelijk; hoe verder ze lopen hoe rustiger het wordt.
Ze komen nu bij een stuk waar maar een paar mensen zijn.
„Kijk eens wat gek," wijst Petra. „Die man heeft geen zwembroek aan."
„Dat klopt," zegt vader. „Hier is het naaktstrand. Daar mag je zonder zwembroek lopen."
„Pfff, wat stom," vindt Petra.
„Stom? Lekker," zegt moeder. „Zo word je tenminste helemaal bruin. Zullen we bij deze paal gaan zitten? Kijk Petra, dan weet je precies waar we zijn."
Ze legt de spullen neer en trekt haar bikini uit.
„Wat doe je nou?" roept Petra verbaasd.
„Ik trek m'n bikini uit. Jij hoeft ook geen zwembroek aan."
„Ik doe m'n zwembroek niet uit," zegt Petra. „Ik vind het gek dat jij hier zo zit."
„Als jij je zwembroek aan wilt houden, moet je dat zelf weten.
Ik trek hem in ieder geval ook uit," zegt vader. „Niemand vindt dat gek. Iedereen loopt hier in z'n nakie."
„Nietes, die mensen daar niet. Kijk zelf maar."
„Die mensen vinden het niet raar, anders zaten ze vast ergens anders."
„Maar de mensen die daar lopen kijken wel heel erg. Zij hebben ook gewoon hun zwembroek aan. Er zit bijna niemand in z'n nakie."
„Nee, er is ook bijna niemand. Ga nou maar fijn spelen en hou jij je broek daar vooral bij aan. Dan heb je straks mooie witte billetjes."
Petra antwoordt niet meer. Ze schaamt zich dood. Wat moeten al die mensen wel van haar vader en

moeder denken? Ze gaat niet bij ze zitten. Ze vindt het stom.
's Middags wordt het drukker op het strand. Er komt een gezin met twee meisjes in de buurt van vader, moeder en Petra zitten.
De twee meisjes gaan ballen. Petra zou best mee willen doen, maar ze durft niet goed naar die blote mensen toe te gaan.
Een van de meisjes laat de bal vallen; hij rolt naar Petra toe.
Petra gooit hem terug.
„Wil je mee doen?" vraagt het meisje.
Ah, dat is nou eens een gelukje. Petra springt op en balt fijn mee.
„Hoe heet jij?" vraagt het oudste meisje.
„Petra," zegt Petra.
„Ik heet Miranda en zij heet José. Hou oud ben jij?"
„Zes jaar. En jij?"
„Ik ben zeven en José is vijf. Jij hebt een zwembroek aan."
Dat is waar. Gek, nu voelt Petra zich opeens niet zo lekker meer in die zwembroek.
„Waarom heb jij een zwembroek aan?" vraagt José.
Ja, waarom? Petra haalt haar schouders op. „Ik ben vergeten hem uit te doen. Wacht even, ik kom zo terug."
Ze holt naar vader en moeder toe.
Gauw doet ze haar zwembroek uit.
„Zo," lacht vader, „doe je hem toch maar uit?"
„Nou en?" zegt Petra.
„Nee, 't is best. Maar wacht eens, ik zie nu pas hoe erg je rug verbrand is. Je moet je bloesje aantrekken."
Een bloesje? Boven haar blote bips? Dat is raar.
„Dat doe ik niet. Dat staat stom. Ik wil niks aan."
„Straks doet je rug pijn. Doe niet zo eigenwijs en trek je bloes aan."
„Ik wil niks aan. Haast niemand heeft hier kleren aan."
Vader zucht. Wat een raar kind heeft hij toch. Eerst moet ze beslist haar broekje aanhouden en nu wil ze weer per se bloot.
„Dan moet je het zelf maar weten," zegt hij. „Vanavond zul je wel piepen."

's Avonds is het inderdaad mis. Als ze thuis zijn voelt ons Peutertje Pech pas goed hoe haar rug gloeit en pijn doet. Ze kan er niet eens op liggen. Maar er is nog iemand in huis die last heeft van verbrande plekken. Dat is Vadertje Pech. Hij kan bijna niet zitten. En dan weet jij wel wat hij verbrand heeft.

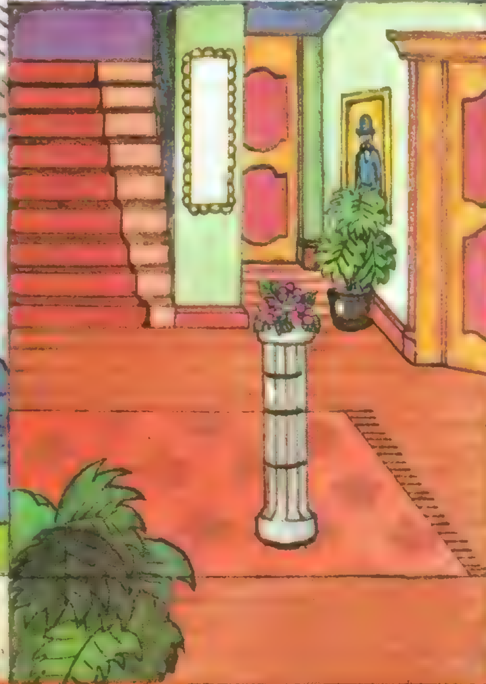

Bim-bam-bim-bam-
tik-tak-tik-tak
tringgg-tringgg

Hoe laat is het?

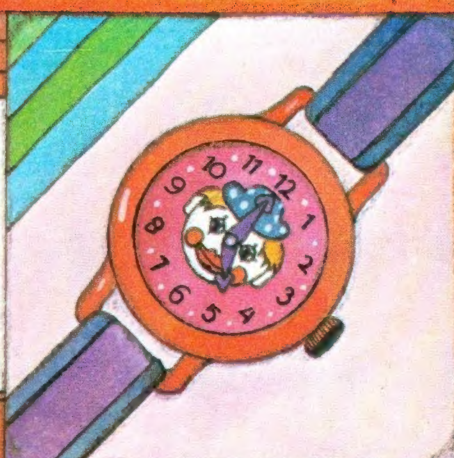
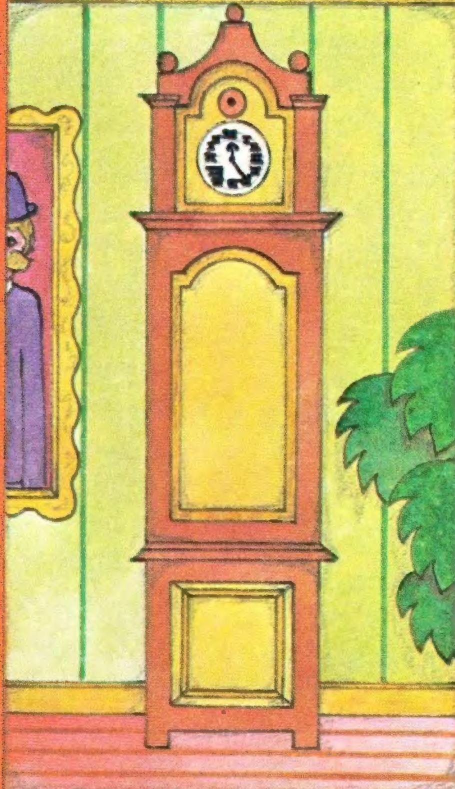
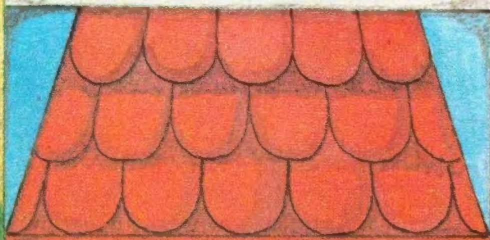

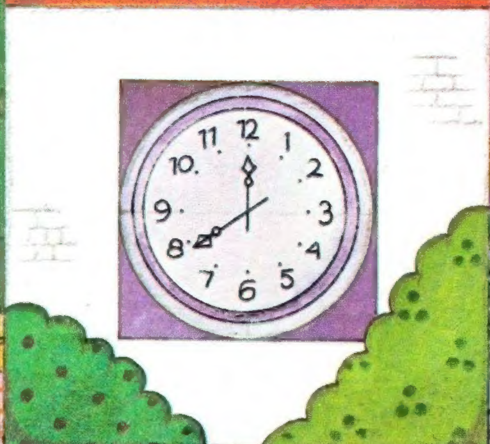

Tekening: Saskia Wieringa

Niemand weet hoe laat het is. Alle klokken zijn verdwenen! Opa's kettinghorloge, de grote klok uit de hal, zelfs de stationsklok is weg. Twee kinderen liggen heerlijk te slapen. Hoe moeten ze nu wakker worden als de wekker ze niet wekt? Zo komt iedereen nog te laat. Op deze bladzijde zie je de verdwenen klokken. Zij horen thuis op de bladzijde hiernaast.
Weet jij waar ze horen? Of van wie ze zijn?

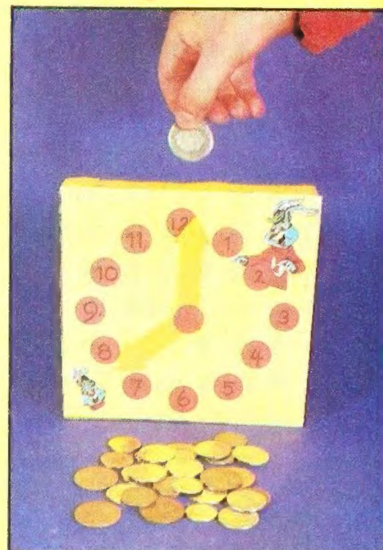
Teken je eigen televisie-verhaal

Dit jongetje kijkt naar een spannende film op de televisie. Een film over een visser. Hij staart naar zijn dobber. En... Maar wat is dat nu? Plotseling is de hele televisie wit en hij begint ook nog te brommen. Wat jammer nou! Zou de visser al beet hebben? Teken jij eens wat er verder gebeurd. Even later doet de televisie het weer. Heel even maar. Nu heeft de hengelaar beet. Wat denk je dat hij aan z'n lijn heeft?

beste ouders

Spaar het klokje rond

Ieder kind z'n eigen spaarklok. Maar dan wel zelf gemaakt. Voor deze klok is nodig: een boterkuipje, een stuk karton en gekleurd papier. Een vierkant stuk karton is de voorkant van de klok. Daar plakt of tekent uw kind de cijfers op. De wijzers worden met een splitpen in het midden van de klok bevestigd. Nu is het boterkuipje aan de beurt. Eerst een gleuf erin voor het geld, daarna wordt het kuipje met de open kant tegen de achterkant van de klok geplakt. En dan maar sparen.

De juiste tijd!

Met dit spel leert uw kleuter in een wip klokkijken. Er kunnen verschillende spelletjes mee gespeeld worden, oplopend in moeilijkheidsgraad.

Deze doos bevat vier klokken met beweegbare wijzers en een flink aantal kleine kaartjes die een bepaald uur aangeven. In de goede speelgoedzaak kunt u dit spel kopen.
Prijs: f 16,25. De fabrikant is Ravensburger.

Rare beestenboeken

Bij uitgeverij Het Spectrum zijn twee grappige beestenboekjes uitgekomen van de Japanse illustrator Yasuko Kimura. „Wat een raar beest" gaat over een soort draakje, dat door een ander vreemdsoortig beest achterna gelopen wordt. Hij vindt dit zeer vervelend en doet dan ook van alles om van dat mormel af te komen. Of dit lukt...?

„Waar gaat dat heen?" vertelt over een stel dierenvriendjes, dat zelf een auto bouwt. Daar gaan ze een eind mee rijden en onderweg komen er steeds meer dieren bij. Deze titels zijn in de boekhandel verkrijgbaar.
Prijs per boek: f 14,—.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

duveltje uit een doosje

Voor vaderdag zit er volgende week een verrassing in Kleutertje Knutsel. Een duveltje uit een doosje!
Bij het in elkaar zetten zult u uw kleuter een handje moeten helpen. Vaders, nog één weekje geduld!

bobo **Nr. 23 – 8 juni 1979**
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr., Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

© Oberon 1979 nederland

De deftige baron

door Beatrix Potter

De deftige baron van Konijnestad,
was op een morgen al vroeg op pad,
en wie kwam hij toen tegen?
Een konijne-juffrouw
waarmee hij trouwen wou,
alleen. . . ze was veel te verlegen!

Naverteld door Heleen Kernkamp-Biegel

© Uitgeverij Ploegsma, Amsterdam